

ζαχαροπλαστεία

Τρίτη, 4 Μαρτίου 2014
5:42 πμ

Ηνωμένα Βουστάσια

Τα "Ηνωμένα Βουστάσια" στην περιοχή των Χαυτείων επί της οδού Πανεπιστημίου 56 (όπου υψώνεται σήμερα το ξενοδοχείο "Τιτάνια") ήταν δημοφιλές φιλολογικό, δημοσιογραφικό και καλλιτεχνικό κέντρο και όπως αναγράφεται σε διαφήμιση του καταστήματος (1911) "όλοι αι πνευματικάί Αθήναι, αι Αθήναι της αριστοκρατίας του πνεύματος συχνάζουν στα "Ηνωμένα Βουστάσια". Τακτικοί θαμώνες στα "Ηνωμένα Βουστάσια" ήταν, μεταξύ άλλων, ο Ιωάννης Κονδυλάκης, ο Σπύρος Μελάς, ο Διονύσιος Κόκκινος, ο Λάμπρος Πορφύρας και ο Κώστας Βάρναλης.

Pasted from <http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B1%CF%86%CE%AD_%CE%96%CF%8C%CE%BD%CE%B1%CF%81%27_%CF%82>

Ζώναρς

Το ιστορικό καφέ "Ζόναρ'ς" ιδρύθηκε το 1939 από τον Έλληνα ομογενή Κάρολο Ζωναρά (1873 -1968), επιχειρηματία γεννημένο στην Ανατολική Θράκη, ο οποίος είχε επιστρέψει στην Ελλάδα από τις ΗΠΑ, όπου είχε ανοίξει στο Ντέιτον του Οχάιο μια επιτυχημένη και επικερδή σοκολατοβιομηχανία. Τα εγκαίνια του "Ζόναρ'ς" έγιναν το Δεκαπενταύγουστο του 1940 και συνέπεσαν με τον τορπιλισμό της "Ελλης" στο λιμάνι της Τήνου. Ο συγγραφέας Δημήτρης Ψαθάς το χαρακτήριζε ως "το πιο πολυτελές ζαχαροπλαστείο της Αθήνας, τύπου ομοίου προς τα μεγαλύτερα και ωραιότερα της Βιέννης".

Το καφέ "Ζόναρ'ς" στεγάζεται στο κτήριο του Μετοχικού Ταμείου Στρατού, που θεμελιώθηκε το 1938 σε σχέδια των αρχιτεκτόνων Βασίλη Κασσάνδρα και Λεωνίδα Μπόνη, που είχαν σπουδάσει στην Σχολή Καλών Τεχνών (École des Beaux Arts) στο Παρίσι. Ολόκληρο το κτηριακό συγκρότημα έχει χαρακτηριστεί από το 1994 ως "διατηρητέο ιστορικό μνημείο της Αθήνας" και "δείγμα της αρχιτεκτονικής των δημοσίων κτιρίων της εποχής του Μεσοπολέμου".

Οι ξύλινες επενδύσεις, δημιουργίες της εταιρείας "Αθηναίος & Βαράγκης", οι μεγαλοπρεπείς πολυέλειοι, τα κρύσταλλα και οι καθρέπτες, τα ακριβά σερβίτσια και τα λινά τραπεζομάντηλα προσέδιδαν στο "Ζόναρ'ς" αίσθημα μεγαλοπρέπειας και ευχάριστου περιβάλλοντος. Η Coca Cola ερχόταν ειδικά για το "Ζόναρ'ς" μέσα σε βαρέλια κατευθείαν από την Αμερική, ενώ οι Αθηναίοι γεύονταν για πρώτη φορά το παγωτό "Σικάγο".

Το καφέ-ζαχαροπλαστείο του "Ζόναρ'ς", με τη μακρά ιστορία του, ήταν επί πολλές δεκαετίες κομμάτι της καθημερινότητας στο κέντρο της πόλης. Αποτελούσε προσφιλέσ στέκι της πολιτικής, καλλιτεχνικής και κοσμικής Αθήνας, ακόμη και στα χρόνια της Κατοχής. Ιδιαίτερα, από το 1950 ως το θάνατο του Ζωναρά (1968), το "Ζόναρ'ς" γνώρισε μεγάλες δόξες.

Οι χώροι του "Ζόναρ'ς" έχουν γράψει τη δική τους ιστορία. Εδώ έγραφε ο Σπύρος Μελάς τα χρονογραφήματά του για τον τορπιλισμό της "Ελλης". Εδώ έδωσαν τηλεοπτική συνέντευξη στη γαλλική τηλεόραση ο Μάνος Χατζιδάκις με τη Μελίνα Μερκούρη. Εδώ σύχναζε και η πολιτική ηγεσία του τόπου, από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον Σοφοκλή Βενιζέλο, τον Ηλία Ηλιού, τον Γεώργιο Μαύρο, τον Ευάγγελο Αβέρωφ, τον Γεώργιο Ράλλη και τον Ξενοφώντα Ζολώτα μέχρι τους Γιώργο Γεννηματά, Λεωνίδα Κύρκο και Αναστάσιο Πεπονή.

Θαμώνες του "Ζόναρ'ς" από τον κύκλο των συγγραφέων και καλλιτεχνών ήταν μεταξύ άλλων ο Σπύρος Μελάς, ο Οδυσσέας Ελύτης, ο Νίκος Γκάτσος, ο Γιώργος Κατσιμπαλής, ο Νίκος Χατζηκυριάκος-Γκίκας, ο Δημήτρης Μυράτ, ο Μίνως Βολανάκης, ο Μάνος Χατζηδάκις, η Μελίνα Μερκούρη, η Τζένη Καρέζη, ο Φρέντυ Γερμανός, η Αλίκη Βουγιουκλάκη, ο Ιάκωβος Καμπανέλλης. Αλλά και ξένες διασημότητες, όπως οι συγγραφείς Λόρενς Ντάρελ και Χόρχε Λουίς Μπόρχες και οι ηθοποιοί Άντονι Κουίν και Σοφία Λόρεν επισκέπτονταν το "Ζόναρ'ς", όταν βρίσκονταν στην Αθήνα.

Το καφέ-ζαχαροπλαστείο του "Ζόναρ'ς", το ιστορικό στέκι των Ελλήνων πολιτικών και διανοουμένων του περασμένου αιώνα, έξι χρόνια μετά το κλείσιμό του το 2001, άρχισε ανακαινισμένο την επαναλειτουργία του τον Οκτώβριο του 2007 στο νέο εμπορικό συγκρότημα του Μετοχικού Ταμείου Στρατού, διατηρώντας ανέπαφα τα χαρακτηριστικά αρ - ντεκό στοιχεία του.

Πετρογκραντ

ο Νίκου Γιάκοβλεφ παράλληλα με τις μουσικές του δραστηριότητες υπήρξε και ιδιοκτήτης του θρυλικού ζαχαροπλαστείου «Πέτρογραδ» ή "Ρωσικόν"

- * Ο Νίκου Γιάκοβλεφ ήταν εξαιρετικός συνθέτης και πιανίστας, με πολλές διακρίσεις σε ελληνικά και ξένα φεστιβάλ και εμφανίσεις σε μεγάλους ραδιοσταθμούς και τηλεοπτικά δίκτυα της Ευρώπης, Β . Β . C . κ.λ.π. Έπαιζε πιάνο από τα 7 του χρόνια. Γεννήθηκε στη Ρωσία το 1910. Το 1917 βρέθηκε με την οικογένειά του στην Κωνσταντινούπολη όπου και ξεκίνησε μουσικές σπουδές σε Γαλλικό Κολλέγιο, ενώ, συγχρόνως, πήρε μαθήματα πιάνου και από Ρώσους καθηγητές. Στην Αθήνα ήρθε το 1934, όπου και εργάστηκε ως μουσικός. Στη δισκογραφία εμφανίστηκε αμέσως μετά τον πόλεμο, αφού, προηγουμένως, είχε γνωρίσει τη Μαίρη Λω, που έγινε η μούσα του στη ζωή και την τέχνη. Τα χαρακτηριστικότερα τραγούδια του Νίκου Γιάκοβλεφ: Τα δυο σου χέρια, Καπετάνιε χαμογέλα, Μοίρες, Καλή αντάμωση ματάκια γαλανά (Γ' βραβείο Φεστιβάλ τραγουδιού του Ε.Ι.Ρ. 1960), Το μικρό το αμαξάκι,

Τσίτας

Ζαχαροπλαστείο στην Πανεπιστημίου.

Το Ζαχαροπλαστείο Τσίτας ήταν ένα από τα σημαντικότερα ζαχαροπλαστεία της Αθήνας του Μεσοπολέμου και των δεκαετιών μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μαζί με τα ζαχαροπλαστεία «Ζαχαροπλαστείο Φλόκας», «Ζαχαροπλαστείο Ζώναρς» και «Ζαχαροπλαστείο Ρωσικόν».

Ιδρύθηκε το έτος 1888 από τους Ευάγγελο Γ. Γερακάκη και Κ. Τσίτα.

Αρχικά το κατάστημα λειτούργησε στην οδό Σταδίου. Κατόπιν αγοράστηκε οικόπεδο στην οδό Πανεπιστημίου 43 (σήμερα Ελ. Βενιζέλου), απέναντι από την Εθνική Βιβλιοθήκη, όπου και λειτούργησε από το 1906 μέχρι το 1968, υπό την επωνυμία "Κ. Τσίτας - Αφοι Γερακάκη Ο.Ε."

Ο τεχνολογικός εξοπλισμός του ήταν πρωτοποριακός για την εποχή: μηχανές εσπρέσσο, μηχανές

ζύμωσης, μπλέντερ για φυσικούς χυμούς.

Στην καλύτερή του εποχή το κατάστημα απασχολούσε 180 άτομα. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής από τα γερμανικά στρατεύματα η επιχείρηση συμμετείχε ενεργά σε συσσίτια για τον λιμοκτονούντα πληθυσμό της Αθήνας, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα τις οικογένειες των εργαζομένων σε αυτήν, καθώς και διαφυγόντες αγωνιστές της Αντίστασης.

Το 1945, έξι μήνες μετά την Απελευθέρωση, η επιχείρηση επαναλειτούργησε και ξαναστήθηκε από την οικογένεια Γερακάκη με δάνεια και πολλούς κόπους. Δυστυχώς ατυχή γεγονότα κατά το τέλος της δεκαετίας του 1950 οδήγησαν στο κλείσιμο της επιχείρησης κατά το έτος 1968. Μνεία στο κατάστημα "Τσίτας" κάνει ο συνθέτης και τραγουδιστής Λουκιανός Κηλαηδόνης στο τραγούδι του "The Fucking Fifties" στον δίσκο "Τραγούδια για κακά παιδιά"

[πηγη](#)

Μετα απο μια επιχειρηση-σκουπα αστυιατρων βρεθηκαν ποντικια στου Τσιτα και του Παυλιδη. Ο Μποστ τους περιελαβε αμφοτερους . Ολογεμη απο λογοπαιγνια η γελοιογραφια του παιζει με παροιμιες, αρχαια ρητα, τραγωδιες, την

ΛΟΙΠΑ

Του Γαμβέττα

Ανάμεσα στα πολλά παλαιά και με ιστορία καφενεία της Αθήνας, που δεν υπάρχουν σήμερα, ήταν ακόμη το καφενείο του "Γαμβέττα", που στεγαζόταν στο κτίριο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στη συμβολή της οδού Κοραή με την Πανεπιστημίου,

Το "Βυζάντιον"

της Πλατείας Κολωνακίου, που στεγαζόταν σ' ένα παλαιό νεοκλασικό κτίριο με θαμώνες του, ανάμεσα σ' άλλες προσωπικότητες, τον Γεώργιο Παπανδρέου, την Ελένη Βλάχου και το Μάνο Χατζηδάκι,

Το "Μπραζίλιαν"

της οδού Βουκουρεστίου, στέκι του Κώστα Ταχτσή και του Αλέκου Φασιανού

Το "Ηραϊον"

στη συμβολή των οδών Αγίου Μελετίου και Πατησίων, προσφιλές στέκι του Οδυσσέα

Ελύτη, το καφέ-ζαχαροπλαστέιο του

Του "Φλόκα"

επί της οδού Πανεπιστημίου, δίπλα ακριβώς στου "Ζόναρ'ς",

το καφενείο του "Λουμίδη"

γνωστό ως "Το Πατάρι του Λουμίδη",

επί της οδού Σταδίου, Στοά Νικολούδη προς την οδό Πανεπιστημίου,

και του

"Απότσου" στη στοά της οδού Πανεπιστημίου αριθ. 10.